

eZine
of Modern Texts in Translation

July 2015

Nicolae Prelipceanu

translated into English by
MTTLC graduate students

© MTTLC <http://revista.mttlc.ro/>

eZine
of Modern Texts
in Translation

Director
Lidia Vianu

Editor-in-Chief
Violeta Baroană

ISSN 1842-9149

Issue 148
July 2015

Issue Editor
Cristina Drăgoi

© MTTLC
© The University of Bucharest

Poems by **Nicolae Prelipceanu**
translated into English by
MTTLC graduate students
Mădălina Bănuțu and Adrian Bucur

Text Reviser:
Mădălina Bănuțu

IT Expertise:
Cristian Vîjea
Simona Sămulescu

Translation Café started in the year 2007, as the magazine of the MA Programme for the Translation of the Contemporary Literary Text (MTTLC), at the University of Bucharest.

The eZINE consists of translations by graduate students of MTTLC, as a prolongation of their activity in class. They are meant to give the graduates a taste of their future profession, and also to increase their sense of responsibility for a translation they sign under their own name.

The texts are translated from or into English, and belong to all literary genres – fiction, poetry, literary criticism, as well as the drama, the essay. The focus is on Modern Literature, broadly meaning the 20th and the 21st centuries: Romanian, British, and American among others.

MTTLC
Masteratul pentru Traducerea
Textului Literar Contemporan
mttlc.ro

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

<http://www.masterat.mttlc.ro/>
<http://revista.mttlc.ro/>
<http://www.editura.mttlc.ro/>

For comments or suggestions, please contact the publisher lidia.vianu@g.unibuc.ro

Poems by

Nicolae Prelipceanu

Translated into English by

MTTLC graduate students

Mădălina Bănuțu and Adrian Bucur

**Translation
Café**

July 2015

înapoi la lili marlen

în tinerețe am scris un poem despre lili marlen un cântec
german de război
așa credeam eu atunci
nu-i admiram pe naziști doamne ferește însă văzusem poate
deja
cum se descompuneau cadavrele soldaților germani în stepele
rusești
deși nu înțelesesem încă de ce mă impresiona asta
acum știu
pentru că se întâmpla la lumina zilei și sub ochii noștri
ceea ce oricum tuturor ni se va întâmpla
în decembrie 1982 înainte de revoluție pe bulevardul dacia
în fața fostului sediu al uniunii scriitorilor din rsr a zăcut multă
vreme un câine mort
cadavrul său patetic evolua din zi în zi era tot mai una cu
asfaltul murdar
dinainte de revoluție și de după
a trecut în felul acesta de 22 decembrie a depășit chiar crăciunul
cadavrul câinelui fără nume

back to lili marlen

in my youth I wrote a poem about lili marlen a german war-
song
so I thought then
I didn't admire the nazi god forbid but I'd maybe already seen
how the corpses of the german soldiers decomposed in russian
fields
though I had yet to understand why this moved me
now I know
because it happened in broad daylight and before our very eyes
what anyway will happen to all of us
in december 1982 before the revolution on dacia boulevard
in front of the former head office of the writers' union in the rsr
lay for a while a dead dog
it's pathetic corpse grew day after day more at one with the
dirty concrete
before the revolution and after
passed thus 22 december passed even christmas
the corpse of the nameless dog
it wasn't geo dimitrescu's dog next to the bridge

nu era câinele de lângă pod al lui geo dimitrescu
era cîinele de lîngă uniune al nimănu
cadavrul lui avea aceeași soartă cu a soldaților germani uciși în
stepele rusești
deși el nu omorâse pe nimeni nu amenințase pe nimeni
nu asasinase pe nimeni în numele arianismului câinilor
da în tinerețe am scris un poem despre lili marlen abia știam
vreo două cuvinte
din acest cântec german de război
vor der Kaserne vor dem grossen Tor stand eine Laterne und
steht noch sie davor
cu care mureau în brațe milioane de oameni pentru o cauză
străină
exact cum o să facem și noi cei care azi ne mișcăm prin viață de
parcă ar fi chiar
viața noastră cauza noastră

it was nobody's dog next to the union
its corpse had the same fate as that of the german soldiers killed
in russian fields
though it had killed no one threatened no one
assassinated no one in the name of canine aryanism
yes in my youth I wrote a poem about lili marlen I barely knew
two words
from this german war-song
*vor der Kaserne vor dem grossen Tor stand eine Laterne und steht
noch sie davor*
to which died embraced millions of people for a foreign cause
just like we will those of us that move today through life as if it
were in fact
our life our cause

Translated by Mădălina Bănuțu

noi

să nu ai nici o grijă totul se va petrece conform planului
stabilit încă de la nașterea ta
să nu te temi lasă-ne pe noi să ne ocupăm de fiecare amănunt din
viața ta
și nu te mira niciodată de ceea ce ți se întâmplă chiar dacă nu
înțelegi
lumea e în așa fel făcută încât mirarea să fie eliminată treptat și
absolut totul
să se desfășoare normal
te-ai născut foarte bine foarte bine ai murit foarte bine foarte bine
numai liniște și pace în jurul tău și numai noi o să știm ce se
petrece
acum e târziu nu-ți mai bate capul n-ai să pricepi mare lucru și în
plus
n-o să te supere asta
să nu ai nici o grijă totul s-a petrecut conform planului
stabilit încă de la moartea ta înainte
să nu te temi nici chiar după ce teama
după ce teama
după ce tea.....

we

no worries everything will go according to the plan
established since your birth
don't be afraid let us handle every single detail of your life
and never wonder why something is happening to you even if you
don't understand
the world is made such that wondering is gradually eliminated
and absolutely everything
is made to unfold normally
you were born very well very well you died very well very well
only quiet and peace around you and only we'll know what's
happening
now it's late stop worrying you won't understand much and
besides
you won't mind this
no worries everything went according to the plan
established from your death onwards
don't be afraid even after fear
after fear
after fe.....

Translated by Mădălina Bănuțu

Translation
Café

July 2015

păi da

păi da noi am fost acolo cu toții și poate că mai suntem
în locul acela uitat
către care nu mai duce nici un drum exact invers decât la roma
și am stat acolo iarna și vara în bătaia vântului și a soarelui
așteptându-l pe godotul nostru minor
și iarăși păi da n-o să mai știm în curând cum se ajunge acolo
pe care cărare pe câte cărări
numai că toate astea se fac și se desfac fără voia noastră
ca și cum nici n-am fi și nici n-am fi fost vreodată
și primăvara și toamna se scutură peste umbrele noastre
uitate acolo
în așteptarea corpurilor
care n-or să ne-ajungă

well yes

well yes all of us were there and maybe we still are
in that forgotten place
towards which there are no roads exactly the opposite of rome
and we stayed there winter and summer against the wind and
sun
waiting for our godot minor
and again well yes we soon won't know how to get there
which path how many paths
only that all of these are done and undone without our will
as if we did not even exist and never had existed
and spring and autumn shake themselves over our shadows
forgotten there
in the expectance of the bodies
that will never be enough

Translated by Mădălina Bănuțu

Translation
Café

July 2015

ars vivendi et scribendi

în amintirea lui Dan Laurențiu

scriind înveți să pleci
puțin câte puțin
cu-o literă
și cu un rând
iar paginile-s căi deschise

fără întoarcere
și fără vreun regret
atunci

acum eu sunt departe
nu mai știu
cum a-nceput călătoria
și de ce
un drum de zece mii de li
începe cu un pas
o viață cu o literă

ars vivendi et scribendi

in memory of Dan Laurențiu

by writing you learn to leave
little by little
one letter
and one line at a time
and the pages are open roads

with no return
and no sign of regret
then

now I am far
I don't know anymore
how the journey began
and why
a road of ten thousand li
begins with a step
a life with a letter

Translated by Mădălina Bănuțu

Translation
Café

July 2015

un poet bătrân

un poet bătrân nu mai face doi bani
a încetat să mai scrie întruna sigur de el
i s-au rărit cuvintele ca și părul
dar tot mai încearcă să țină pasul cu sine însuși
cel din anii tinereții
mai merge la iași urcă pe copou
să se uite degeaba la teiul lui eminescu
și găfâie mai tare decât altădată urcând
că aici nu-i marea egee nici mediterana
unde mai înaintează cu oarecare ușurință
dar nici acolo ca altădată de la doi mai la vama veche
lumea nu-l mai observă și bine face
altul la rând i se strigă
atunci când încearcă să se strecoare printre cei vii

un poet bătrân e un nimeni care mai crede că este
o amintire din propria lui preistorie
un fel de făt nenăscut fantomatic
o liniște-n juru-i se-așterne

an old poet

an old poet is no longer worth much
he's stopped writing incessantly sure of himself
his words have thinned like his hair
but he still tries to keep up with himself
the one from his youth
he still goes to iași climbs copou
to uselessly look at eminescu's linden tree
and he pants harder than he used to climbing
for this is not the aegean sea nor the mediterranean
where he moves along with some ease
but not even there as before from may 2nd to vama veche
people don't notice him anymore and good on them
next in line they shout to him
when he tries to creep in among the living

an old poet is a nobody who still believes he is
a memory of his own prehistory
a sort of ghostly unborn fetus
a silence settles around him

iar el prostul nu știe s-o prețuiască

un poet bătrân ce mai o umbră a cuiva undeva

unde alții iau forme vii de scurtă actualitate

un poet bătrân

rușinos nu-i așa să te ocupi de poezie

în loc de bani și afaceri

și chiar de politică

pleacă de-aici înapoiatule

și m-am dus

and he the fool doesn't cherish it

an old poet well and truly a shadow of someone somewhere

where others take living shapes of short actuality

an old poet

shameful isn't it to handle poetry

instead of money and business

and even politics

leave here old foggy

and I went

Translated by Mădălina Bănuțu

Translation
Café

July 2015

autopamflet

aş fi vrut să-mi intitulez aceste rânduri ura de sine
aş fi vrut să-mi demolez prin ele tot ce am construit vreodată
numai că privind în urmă constat că n-am construit nimic
altceva decât acest cadavru în devenire
această carne putredă care mai stă pe mine un timp nedefinit
aceste cuvinte şi ele putrede împotriva cărora mă ridicam
altădată
cu energia specifică vârstelor
iată nu mă mai pot privi în ochi
ca să nu văd acolo ceea ce n-am vrut să văd în ochii altora
de-a lungul zecilor de ani în care am crezut că sunt viu
nu-mi mai vine nici să mă uit la mine de sus aşa cum făceam
convins că eu sunt dincolo de toate acestea
şi de oase şi de piele şi de dorurile mele
acum se zăreşte scadenţa şi nici pe asta nu-mi vine să o privesc
în faţă
demn şi solemn aşa cum credeam altădată că o s-o fac
se apropie şi ceea ce am crezut în copilărie că nu e pentru mine
nu s-a găsit leac împotriva morţii şi bine că nu s-a găsit

self-pamphlet

I would have liked to entitle these lines self-hatred
I would have liked to demolish through them everything I've
ever built
only that looking back I ascertain that I've built nothing
other than this budding corpse
this putrid flesh that stays on me an indefinite time
these words also putrid against which I rebelled once
with the energy particular to age
lo I can't look myself in the eye anymore
so I don't see there what I didn't want to see in others' eyes
along these decades in which I thought myself alive
I can't even look at myself from above as I used to
convinced that I am above all these
and the bones and the skin and my longings
now the due date is in sight and this also I can't look at in the
face
dignified and solemn as I once thought I would
what I thought in my childhood that it's not for me is also nearing
they've found no cure against death and better that they haven't

cum nu s-a găsit leac împotriva prostiei și bine că nu s-a găsit
ce ne-am fi făcut cu atâtea miliarde de veșnic vii
ce ne-am fi făcut cu atâtea miliarde de deștepți
plictisindu-ne cu mințile lor descuiate de tot
aici în mod normal s-ar pune un semn de întrebare
numai că nici semnele astea nu mai sunt normale după ce te-ai
văzut
în noua ta înfățișare deloc liber consimțită
ar trebui să cer iertare tuturor celor cu care am vorbit măcar un
cuvânt
pentru că le-am irosit o clipă din viața atât de scurtă a lor
ar trebui să cer iertare bărbaților și femeilor și copiilor
pe care nu i-am putut suferi niciodată
și tuturor celor care au crezut că mă iubesc atunci demult
iar eu le-am întors spatele imaginându-mi că am alte
preocupări
nu aveam eu eram nimeni care se crede existent
nimicul crezându-se altceva
acum că vine sfârșitul poate că ar trebui să fiu mai indulgent cu
mine
dar de fapt dimpotrivă mult mai rău decât mă înfățișez aici

as they haven't found a cure for stupidity and better that they
haven't
what would we have done with billions of forever alive
what would we have done with billions of brainies
being bored by their too open minds
here normally a question mark would be put
only that not even these marks are normal anymore after
you've seen yourself
in your new appearance not at all freely consented
I should ask for forgiveness from those with which I've spoken
even a word
because I've wasted a moment of their so short lives
I should ask for forgiveness from the men and women and
children
that I could never stand
and from all those that thought they loved me then so long ago
and I'd turned my back on them imagining that I had other
concerns
I hadn't I was nobody believing itself being
nothing believing itself something
now that the end is nigh maybe I should be more lenient with

asa cu acest pamflet prea bland fata de tot ce am stricat pe
lumea asta
parasibila oricand la orice cotitura a strazii
asa cum si trebuie sa fie daca o viata intregă nu ai avut curajul
sa strigi ce crezi fara sa te temi de armele lor si de spaima lor de
adevar
uite ce este acum cateva zeci de ani erai inca tanar si credeai ca
nu te vei teme
acum stii te-ai temut te-ai scurs prin viata asa cum se scurg
lichidele murdare prin canalele ascunse si prin rigolele deschise
uneori
purtand cu ele purtand cu tine tot ce nu ar fi trebuit sa accepti
tot ce ar fi trebuit sa refuzi de la inceput
ai cautat liniștea si nu ai avut curajul sa-ti dai foc precum jan
palach la praga
in 1968 cand ai simțit ca asa nu mai merge si totuși ai continuat
dar de ce vorbesc eu cu mine la persoana a doua
ca si cum ar mai fi cineva între noi mă întreb
si nu e nimeni decât umbra morții care poate sa transforme pe
oricine
in altceva decât este in realitate dar numai pentru o clipă

myself
but actually on the contrary meaner than I appear here
thus with this pamphlet too kind as opposed to what I've
ruined in this world
abandonable at any time at any street bend
as it should be if an entire life you lacked the courage
to shout what you believe without fearing their weapons and
their fear of truth
look a few decades ago you were still young and thought that
you wouldn't be afraid
now you know you were afraid you flowed through life like
dirty liquids
sometimes flow through hidden gutters and open ditches
carrying with them carrying with you everything you shouldn't
have accepted
everything you should have rejected from the start
you sought peace and didn't have the courage to set yourself
aflame like jan palach in prague
in 1968 when you felt that it wasn't working anymore and still
you continued
but why am I talking to myself in the second person

și clipa să treacă ușor pentru ei pentru ceilalți și greu pentru
tine
cel dinăuntru umbrei din acest bagaj pierdut între avioanele
planetei
pierdute și ele în cele din urmă
n-am avut curajul pe care trebuia să-l am
m-am temut și am încercat să-i conving și pe alții să se teamă
n-am plecat n-am avut curajul și uite că acum o să plec
forțat de împrejurări și de timp
și n-o să rămână pe urmele mele nimic nici o dâră
așa cum și trebuie așa cum și merit
azi 23 mai 2012 și chiar mai târziu

as if there were someone between us I wonder
and there's no one other than the shadow of death which can
transform anyone
into something other than what it really is but only for a moment
and the moment should pass lightly for them for others and
heavily for me
the one inside the shadow in this lost luggage between the
planet's airplanes
also lost in the end
I didn't have the courage that I should've had
I was afraid and I tried to convince others to be afraid
I didn't leave I didn't have the courage and look now I must leave
forced by circumstances and time
and nothing will remain behind me not even a trace
as it should be as I deserve
today may 23rd 2012 and even later

Translated by Mădălina Bănuțu

călătorul neobosit

iar acum toate stau și așteaptă așteaptă așteaptă
într-o margine se zărește cel pe care-l visează
numai ele nu-l văd și nu-l simt și nu apare prea clar nici el
pașii noștri s-au șters unul câte unul un drum câte un drum
căile pe care crezusem că vom fi trecut nu mai sunt
nici însoțitorii noștri nu mai sunt băjbâim singuri cuci pe o cale
fără sfârșit
care începe într-un loc ascuns al ființei noastre secrete și
desfășoară
un covor deloc roșu în fața noastră amăgindu-ne să o urmăm
că altfel nu se poate
și chiar nu se poate se vede se simte se aude se pipăie se
miroase și se și se
și se duce mereu cu un pas cu un drum înaintea noastră și noi
după ea după el
că nici eu nu mai știu cum e mai bine ea el amândoi sau noi toți
pe calea fără întoarcere
de unde vom reveni în forme ameliorate sensibil și fără să știm
că am mai trecut vreodată pe-aici prin aceste grădini uscate și

the tireless traveler

and now all sit and wait wait wait
in a corner he who is dreamt of can be seen
only they can't see or feel him and he doesn't appear very clearly
our steps have disappeared one by one road by road
the paths we thought we would have taken are no longer
neither are our companions we fumble along alone cuckoos on an
endless path
which begins in a hidden place of our secret being and unfolds
before us a carpet not at all red deceiving us to follow it
for there's no other way
and there is no other way can see can feel can hear can touch can
smell and can and can
and it always goes with one step with one road ahead of us and
we after her after him
for not even I know any longer how it's best her him both or all of us
on the path of no return
from where we'll return in sensibly regenerated shapes and
without knowing
that we'd ever passed by here through these dry gardens and
through these

prin aceste
încăperi părăsite și pe lângă aceste ruine cenușii
care se prăbușesc încă și încă peste umbra noastră în mișcare
și o ascund acolo sub pereții lor putrezi ca să se știe că am fost
ca să știe numai aceste ruine povestea călătorului neobosit
și absent de la călătoria sa pe care nici n-a început-o dar o urmează
n-o continuă dar merge înainte fără să știe fără să vrea dintr-un
impuls
necunoscut al altcuiva poate chiar al lui achile ion poate al și mai
altcuiva
în orice caz așa nu mai merge așa nu mai poate continua
strigă el și gesticulează ca nebunul în timp ce se scufundă câte un
milimetru
câte un milimetru câte o secundă câte un minut câte un mileniu
în praful despre care mulți spun că e chiar cenușa lui
sunt fostele lui oase zdrobite și fosta lui carne din care emanau
chiar și poeme și nu se mai terminau nu exista altă soluție
decât să le dai foc și lor și lui
iată-l pe calea sa pe lângă ruine
sub ele ascuns

abandoned rooms and along these ashy ruins
that crumble more and more over our moving shadow
and I hide it there under their putrid walls so they know that I was
so only these ruins know the journey of the traveler tireless
and absent from his journey which he has not even begun but
which he follows
does not continue but goes forth without knowing without
wanting guided by instinct
unknown someone else's maybe even achille's ion's maybe even
further than someone else's
anyway I can't go on like this I can't continue
he shouts and gestures like a madman while sinking millimeter
by millimeter
second minute millennium
in the dust about which many say that it is in fact his ashes
his former crushed bones his former flesh from which oozed
poems and they wouldn't stop there was no other way
but to set them and him on fire
there he is on his path along the ruins
hidden under them

Translated by Mădălina Bănuțu

Translation
Café

July 2015

zidul de piatră s-a dărâmat

zidul de piatră s-a dărâmat
a venit lumea și l-a luat
bucată cu bucată de n-a mai rămas decât
amintirea celor uciși lângă el
când încercau să fugă dincolo unde era mai bine
deși li se spunea că e mai rău
cam asta e povestea zidului de la berlin
enunțată repede și fără nuanțe
dar dacă te uiți mai de-aproape atunci îi vezi pe toți acolo
înșirați
în fața plutoanelor de execuție puse de pază la zid
și-ți aduci aminte de viziunea poetei române
cu fruntea lipită de zid să simtă copilul ce-nseamnă partid
păi da cu fruntea lipită de zid erau puși și bieții germani din rdg
și au prea simțit ce-i aia partid unic
în schimb plutoanele de execuție poreclite grăniceri de ochii
lumii
i-au învățat ce-i aia cea mai bună dintre lumi
da da zidul de piatră s-a dărâmat a venit lumea și l-a luat

the stone wall crumbled

the stone wall crumbled
people came and took it away
piece by piece so that all that's left
is the memory of those killed around it
when they were trying to run away to the other side where it
was better
although they were told that it was worse
that's pretty much the story of the berlin wall
quickly laid down and without hues
but if you watch closely you can see all of them there lined up
in front of the execution squads guarding the wall
and you remember the romanian poetess's vision
with her brow to the wall so that the child would feel what a
party is like
well with their brows to the wall also were the poor germans of
the gdr
and they felt what a joint party was like alright
but the execution squads dubbed guards for show
taught them what's the best of both worlds

de fapt nici nu era de piatră însă nici podul nu se știe dacă era
dar pe ei cine i-a luat de nu se mai pot întoarce
și al cui este glonțul care l-a ucis pe fiecare
asta nimeni nu poate să spună
sau nu vrea

yeah yeah the stone wall crumbled people came and took it
away
actually it wasn't even made of stone but the bridge might've been
but who took them away since they can't return
and whose is the bullet that killed each of them
that nobody can tell
or doesn't want to

Translated by **Adrian Bucur**

**o noapte ploioasă
în bucureștiul veacului douăzeci și unu**

și cum veneam eu așa noaptea prin ploaia de noiembrie
pe geamul unei case mici l-am văzut pe george bacovia
și clavirista cântându-i
cu un sân mai lăsat
el prăbușit într-un fotoliu de altădată
care supraviețuise în mod miraculos veacurilor
căci veacuri trecuseră de la prima lui poză acolo
nu aveam nimic mai bun de făcut decât să intru pe ușă
fraudulos firește mai întrebați
să-l dau la o parte și să mă prăbușesc eu în fotoliul acela

numai că atunci când m-am așezat
praful s-a ales de toate
și de casă și de fereastră și de claviristă
și mai ales de bacovia

stăteam pe o bancă putredă și simțeam asta
pe propria-mi piele

**a rainy night
in a twenty-first century bucharest**

and as I was strolling at night through the november rain
through the window of a small house I saw george bacovia
and his woman pianist playing to him
with a slouching breast
he crashed in an armchair of old
that had miraculously survived though the ages
for it had been ages since his first picture there
I had nothing better to do than to go through the door
on the crook of course need you ask
shove him aside and crash into that armchair

only that when I sat down
it all went to pieces
the house the window the woman pianist
and especially bacovia

I was sitting on a rotten bench and I felt it
on my own skin

și nici baudelaire
nici poe
nici rollinat
nu mai mișcau
cu toate că eu îi vedeam prin perdeaua ploii foarte bine
încă avansând șovăielnic departe în fața mea
și începusem să nici nu mai cred că-i voi ajunge vreodată
nu cu opera
nu
vai de mine
cu pasul vreau să vă spun

and neither baudelaire
nor poe
nor rollinat
were moving anymore
even though I could see them very well through the rain curtain
still hesitantly moving forward far ahead of me
and I had started to believe that I would never catch up to them
not with my work
no
oh my
with the stride I mean

Translated by Adrian Bucur

Translation
Café

July 2015

școala pentru bătrâni

au început chiar și tinerii să-și scrie memoriile
ei se uită cu ură la noi pentru că avem în spinare
marii rucsaci plini ai amintirii
dar nu
îi asigur eu fără să strig fără să mă agit
nu am nimic în acest rucsac
pe care-l mai port din obișnuință o vreme
e gol puteți să-l umpleți cu ce vreți voi
chiar cu viețile voastre scurte încă
și o să vă fiu recunoscător

numai să nu fi rămas ceva dinainte
totuși spun ei să nu se amestece lucrurile
și să se deterioreze frumoasele noastre clipe trăite
la atingerea tuturor frustrărilor voastre
pe care le dați drept memorie a anilor scurși

parcă-i văd cum mai picură acum la dezgheț
toți anii înghețați altădată

school for old people

even young people have started writing their memoirs
they look at us with contempt because we bear on our backs
the great full backpacks of memory
but no
I can assure them without yelling without making a fuss
I have nothing in this backpack
that I've still been wearing for a while out of habit
it's empty you can fill it with whatever you want
even with your yet short lives
and I'll be grateful to you

hopefully nothing remained from back then
still they say that the things shouldn't mingle
and damage our beautiful moments lived
at the touch of all your frustrations
that you claim are memories of elapsed years

I can almost see them dripping now at thaw
all the once frozen years

curg streășinile pline de apă chioară
n-ați făcut nimic
de nimic nu mai sunteți buni
dați-vă jos rucsacii din spate
nu aveți dreptul
să-i mai purtați dacă nu mai e nimic în ei
decât umezeala zadarnică a ghețurilor de altădată

memoria măi aceștia nu e ce credeți voi
cuvintele vi s-au dus s-au uscat
numai incontinența mai udă veșmintele voastre
și rucsacii
dracu' știe cum urcă ea până la ei
o să vă învățăm noi cum e cu memoria
ce sunt amintirile cum e cu viața trăită

și așa începe școala pe la întâi octombrie
al fiecărui an
când toți bătrânii se așează cuminți în bănci
iar copiii încep să-i învețe cum se trăiește
și cum se dobândesc niște amintiri mai curate

the gutters pour filled with slosh
you haven't done anything
you're good for nothing now
take off your backpacks
you have no right
to wear them if there's nothing inside them
but the vain moisture of frosts of old

memory yeah you isn't what you think
your words have gone they've gone dry
only incontinence still wets your clothes
and backpacks
hell knows how it gets to them
we'll teach you what memory's about
what memories are what life's about

and that's how school starts on october the first
of each year
when all the old people sit quietly at their desks
and the children start teaching them how to live
and to get cleaner memories

mai pure mai dure
mai cinstite mai bine simțite

purier tougher
more honest more perceptible

Translated by Adrian Bucur

Translation
Café

July 2015

iadul de lângă noi

nu mă plâng mi-e lehamite foarte destul
mai întâi de mine și de toate începuturile mele
care nu duc nicăieri
pe urmă
considerând că am dreptul
de toate începuturile noastre naționale
și acum internaționale
păi asta îți cerusem eu doamne
o asemenea putere mi-ai dat când mi-ai spus
să mă târăsc și să practic numai sudoarea frunții
și ce iluzie că iadul e după
doar cu toții vedem că e acum
în loc de
ca-ntr-un banc sexual de demult
uite-l cum își deschide porțile în fiecare dimineață
cu fiecare autobuz 133 sau cu troleibuzele mele preferate
79 și 86 căci pe linia perpendiculară mă duc mai rar
uite-i construindu-și singuri iadul
temeinic

the hell next to us

I'm not complaining I'm sick and tired
first with myself and all of my beginnings
that lead to nowhere
then
considering that I'm entitled
to all our national beginnings
and now international
was that what I asked for lord
such power you gave me when you told me
to crawl and feel only the sweat of my brow
and what an illusion that hell comes after
we can all see that it's now
instead of
like in a sexual joke from a long time ago
look at how it opens its gates every morning
with every 133 bus or with my favorite trolley bus
79 and 86 for I seldom use the perpendicular line
there they go building their hell themselves
sturdily

așa cum nimic altceva nu se construiește pe-aici pe la noi
ce șosele de iad
ce vorbe de iad
ce declarații de iad
ce promisiuni de iad
cum se traduce limba română în limba dracului
o adevărată bogăție de metode și mijloace
și ce reclame ale iadului
pe câte-o fațadă de bloc de sus până jos
ce oferte electorale
luați-l pe dracul meu că e mai bun
pe ăsta cu semnul vizibil
de pe față și până jos dar voi nu-l vedeți
decât o treime ca pe un aisberg
și aisberg chiar este el
pe această mare înghețată
sub care fierb totuși cazanele
fierb

like nothing else is built here anymore
what hellish roads
what hellish words
what hellish proclamations
what hellish promises
how romanian translates into the devil's tongue
a true wealth of methods and means
and what hellish commercials
on random block frontages from the ground all the way up
what elective offers
choose my devil for he's better
this one with the visible mark
from his face all the way down but you can see
only a third of it like an iceberg
and an iceberg he is
on this frozen sea
under which though
the cauldrons are boiling

Translated by Adrian Bucur

Translation
Café

July 2015

inima lui greg

el construia o inimă din materiale găsite
pe plajele lumii apar uneori pietricele ciudate
cioburi de sticlă cioplite-ndelung de ape

și pulsul ei imens lucra pentru el
fără ca marea să știe
și el mai departe zile întregi potrivind
obiecte care nici nu visaseră că se vor întâlni

există totuși o șansă infimă ca două cioburi
sau poate mai multe să fi făcut parte și altădată
din aceeași sticlă aruncată în valuri

există aproape o infinitate de șanse
ca inima lui greg
cea construită de el în colaborare cu marea
să strălucească pur și simplu

și există o unică șansă

greg's heart

he was building a heart from items found
on the beaches of the world weird pebbles sometimes show up
glass shards long scabbled by waters

and its huge pulse worked for him
without the sea knowing
and for days he kept matching
objects that had never dreamed they would meet

there is still a feeble chance that two shards
or maybe more were once part
of the same bottle tossed into the waves

there is almost an infinity of chances
that greg's heart
the one he built in collaboration with the sea
would simply shine

and there is but one chance

un unu la capătul îndepărtat
al șirului nesfârșit de zerouri contrare
ca ea să înceapă să bată

nu spuneți grăbiți într-o bună zi
căci asta nu se poate întâmpla
dacă va fi să se-ntâmpile
decât la schimb cu inima lui

întrebarea e dacă greg e la fel de neștiutor
ca marea
pentru cine lucrează

și dacă aprobă transferul acesta
puțin convenabil pentru el

dar care altora
tuturor celorlalți
ar putea să le placă

în fond e foarte periculos pentru el

a one on the far end
of the endless line of contrary zeros
that it would start beating

don't hastily say one day
for it cannot happen
if it will happen
only in exchange for his heart

the question is whether greg is just as ignorant
as the sea
for whom it works

and if it approves of this transfer
barely convenient for him

but that others
all others
may like

after all it's very dangerous for him

toate aceste pietricele cioburi de sticlă
au mai pulsă și altădată
și ar putea
puse alături
să-și aducă aminte metoda

all these pebbles glass shards
pulsed some other time as well
and might
if close to each other
remember the method

Translated by Adrian Bucur

Translation
Café

July 2015

000

duminică după masa mai sunt în viață
și soarele încă mai luminează ziua de iunie
îmi număr rândurile care se răresc
iată și rețeta unui sos picant căzută din bucătărie
pe foaia mea de hârtie altădată
când foaia chiar exista
iată și faptul că nu mai am ce să aștept
de la nimeni începând cu viața
și sfârșind cu acest așa zis poem
căruia nu-i găsesc
totuși
nici o vină majoră
poate doar aceea că există
el sau eu ori amândoi împreună ca frații
de sânge care nu se mai văd de mult
și nici nu-și mai dau semne de viață
iată și urmele înregistrate
ale cuiva care nu a existat niciodată
de fapt

000

sunday afternoon I'm still alive
and the sun still brightens the june day
I count my lines that are getting thinner
here's the recipe for a spicy sauce fallen from the kitchen
on my sheet of paper some time ago
when the paper actually existed
here's also the fact that I have nothing to expect
from anyone starting with life
and ending with this so-called poem
that I can't find
though
guilty of anything serious
perhaps only of existing
it or I or both like blood brothers
that stopped seeing each other a long time ago
and that stopped being in touch
here are the recorded traces
of someone that has never existed
actually

Translated by Adrian Bucur

Translation
Café

July 2015

să uiți

să uiți să te naști
să uiți să înveți să vorbești
să uiți să te duci la școlile vieții
să uiți să citești
să uiți să înveți să trăiești
să uiți
să dormi
să uiți
să mori

să uiți să scrii acest poem
al cărui titlu nesigur se ține scai de tine
încă din prima copilărie
pe care-ai uitat-o de mult

forgetting

forgetting to be born
forgetting to learn to talk
forgetting to attend the schools of life
forgetting to read
forgetting to learn to live
forgetting
sleeping
forgetting
dying

forgetting to write this poem
whose uncertain title clings to you
ever since your first childhood
that you've long ago forgotten

Translated by **Adrian Bucur**

Translation
Café

July 2015